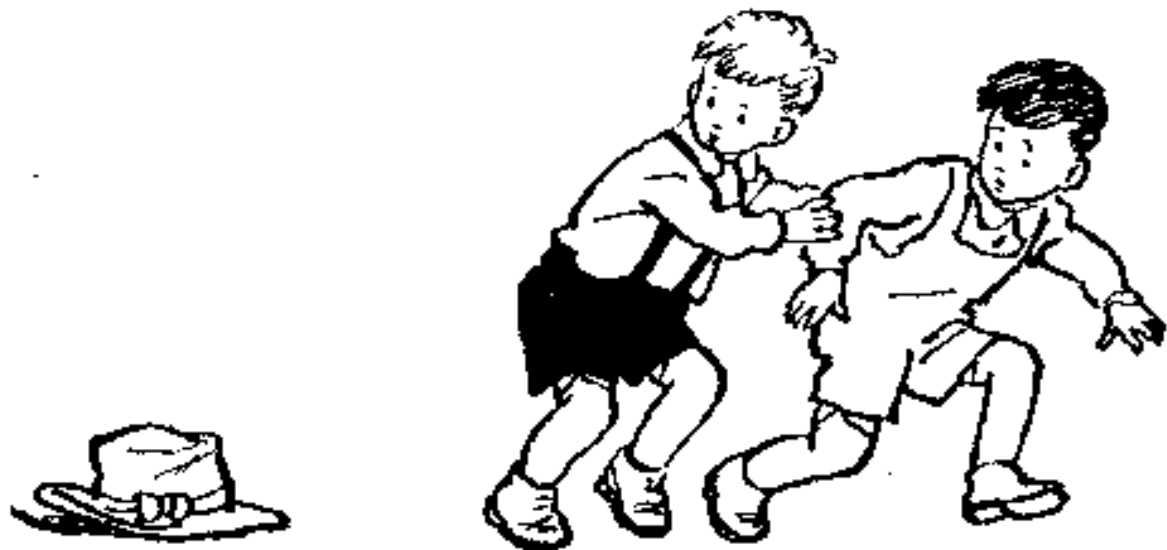

הכובע החי

נ. נוסוב

על השידה מונח היה כובע. החתול קיסקה ישב על הרצפה ליד השידה ודימה ומישה ישבו ליד השולחן וציירו גלויית דואר. פתאום מאחוריהם נפל דבר מה אל הרצפה. הם הסתובבו וראו כובע שמונח על הרצפה ליד השידה.

דימה ניגש אל השידה, התכופף, רצה להרים את הכובע ואז התחיל לצעוק:

- אי! אי! אי! ורץ הצדה.

- מה קורה? שאל מישה.

- הוא ח.. ח.. חי!

- מי חי?

- כו.. כו.. כובע.

- טיפש. ממתים כובעים חיים?

- הבט בעצמך!

מישה התקרב והתחיל להסתכל על הכובע. והכובע זחל ישר אליו. הוא קרא:

- אוי! וקפץ על הספה, ודימה אחריו.

הכובע זחל לאמצע החדר ונעמד שם. הילדים הביטו עליו ורעדו מרוב פחד. ואז הכובע הסתובב והתקרב לספה.

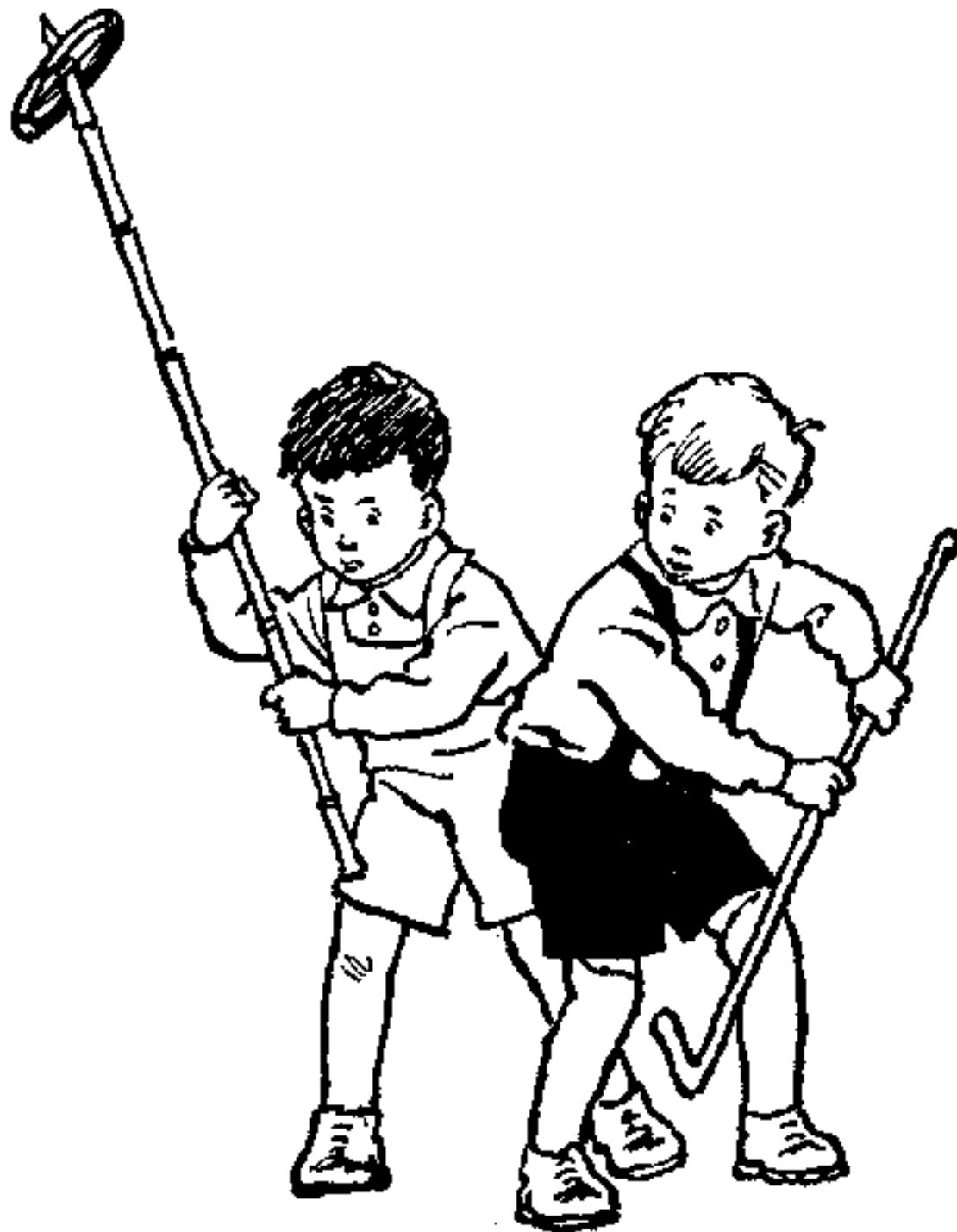
- אי! וי! קראו הילדים. הם קפצו מהספה וברחו

מהחדר. נכנסו למטבח וסגרו דלת אחריהם.

- אני א.. א.. לך! גמגם דימה.

- לאן?

- אלך אלי הביתה.
- מדוע?
- אני מפחד מהכובע. זו הפעם הראשונה שאני רואה כובע המתהלך בחדר.
- ואולי מישהו מושך אותו בחבל?
- אז לך ותראה.
- נלך ביחד. אני אקח מחתה. אם הוא יתקרב אלינו, אכה אותו במחתה.
- חכה, גם אני אקח מחתה.
- אין אצלנו שתי מחתות.
- טוב, אז אקח מקל המגלשיים.
- הם לקחו מחתה ומקל מגלשיים, פתחו קצת את הדלת והציצו לחדר.
- איפה הוא? שאל מישה.
- שם, ליד השולחן.
- עכשיו אני ארביץ בו במחתה אמר דימה רק שיתקרב הנה.
- אבל הכובע נח ליד השולחן ולא זז.
- אהא! הוא נבהל כבר אמרו הילדים הוא מפחד להתקרב אלינו.

- עכשיו אני אגרש אותו אמר מישה.
- הוא התחיל לדפוק עם המחתה ברצפה.
- הי אתה! כובע!
- אבל הכובע לא זז.
- בוא למטבח. ניקח תפוחי אדמה ונתחיל לזרוק עליו הציע דימה.
- הם חזרו למטבח, לקחו תפוחי אדמה מהסל והתחילו לזרוק על הכובע. זרקו מסביב, זרקו, ובסוף מישה פגע. הכובע קפץ לגובה.
- מיאו! נשמע קול.
- ראו, מהכובע יצא קודם זנב אפור, אחר כך כף ואחריה כל החתול קפץ החוצה.
- קיסקה! שמחו הילדים.
- הוא כנראה ישב על הרצפה והכובע נפל עליו מהשידה ניחש דימה.
- מישה תפס את קיסקה וחיבק אותו.
- קיסקה, קטן שלי, איך נכנסת תחת הכובע?
- אבל קיסקה לא ענה. הוא רק מצמץ בעיניו כי האור סנור אותו.